

Juryrapport

Houtarchitectuurprijs

Almere
28 november 2012

De Houtprijs

De Houtprijs 2012 is ondanks de recessie wederom een succes. In totaal werden zevenenzeventig inzendingen ontvangen. Doel van de prijs, verdeeld over de categorieën 'architectuur' en 'innovatie,' is ruchtbaarheid te geven aan ontwikkelingen op het gebied van nieuwe technieken, verantwoorde toepassingen en mogelijkheden van de vernieuwbare grondstof hout in de bouw. Het diverse palet van de ontvangen inzendingen kan worden gezien als een afspiegeling van de praktijk en toont de veelzijdigheid van hout en houtproducten.

Op basis van de projecten die dit jaar meedongen naar de Houtprijs meent de jury, samen met de initiatiefnemer, te kunnen bevestigen dat hout daadwerkelijk steeds meer waardering krijgt, en in tegenstelling tot enkele decennia geleden, een volwaardige positie heeft verworven bij architecten, opdrachtgevers en consumenten. Hout stáát, als esthetisch hoogwaardig, creatief, volwassen, milieuvriendelijk, innovatief, constructief en flexibel materiaal.

Houtarchitectuurprijs

Voor de categorie Houtarchitectuurprijs werden dit jaar zevenenzestig projecten ingezonden. Deze categorie geldt voor bouwprojecten die de toepassingsmogelijkheden en eigenschappen van hout optimaal tot hun recht laten komen.

De deskundige jury beoordeelde de inzendingen puur op projectniveau waarbij als uitgangspunt allereerst werd gekeken naar de esthetische kwaliteiten van het ontwerp en de algemene bijdrage van het ontwerp aan het imago van hout binnen de architectuur. Dit is geheel in lijn met de kernkwaliteit van het materiaal hout. Daarnaast werden de inzendingen beoordeeld op vernieuwende aspecten in het ontwerp of andere bijzondere bijdragen aan houtarchitectuur. Het duurzaamheidsgehalte werd beoordeeld in brede zin waarbij levensduur, milieubelasting, nauwkeurige detaillering en uitvoering en materiaalselectie per toepassingsgebied zijn meegenomen.

Opvallend was volgens de jury dat er in vergelijking tot 2010 minder vernieuwing heeft plaatsgevonden, maar dat het gemiddelde niveau als hoog kan worden aangemerkt. De jury onderkende tegelijkertijd een aantal trends: het toenemend besef van duurzaam bouwen en het gebruik van *engineered wood products* (MFA Panorama te Veenendaal van Architectenbureau Martha Rohmer en Kantoor Rijkswaterstaat te Assen van 24H architecture), toenemende invloed van particulier opdrachtgeverschap (Woonwerkhuis Wurzinger Hoedaya te Katendrecht van Anja Lübke en Julia Hevemeyer) en het gebruik van lokaal hout, zoals in Boskantoor Staatsbosbeheer te Ugchelen van Architecten- en ingenieursbureau Kristinsson. Wel zijn de inzendingen er het bewijs van dat er heel verschillende denkwijzen zijn ontstaan in hout, dat er is gewerkt met liefde voor hout, aan grote, maar ook aan kleine opgaven. De schaal is niet belangrijk. Met het project Hotel Eb en Vloed van OTH Julian Wolfse is aangetoond dat hoogwaardige utiliteitsbouw in hout gerealiseerd kan worden, inclusief toekomstige flexibiliteit, wat aansluit bij de wensen van investeerders.

De jury bestond uit: voorzitter drs. Fred Schoorl (directeur Bond van Nederlandse Architecten - BNA), prof.dr.ir. Jan Willem van de Kuilen (hoogleraar Houtconstructies en Houttechnologie Technische Universiteit Delft/Technische Universiteit München, ir. Tanja Buijs-Vitkova architect (Aiscube) en Hans de Groot (hoofdredacteur Het Houtblad). Secretaris was ir. Eric D. de Munck, namens Centrum Hout.

In de categorie Architectuur werd het volgende aantal inzendingen ontvangen: Woningbouw (21), Utiliteitsbouw (26), Restauratie/renovatie (2) en Overige (18). Na beoordeling van de inzendingen op basis van de categorie werd geconstateerd deze indeling los te moeten laten en alle inzendingen op gelijke basis te beoordelen. Uit de inzendingen stelde elk jurylid vervolgens een top 10 samen. De projecten die door slechts één jurylid werd ingebracht, werden uitgebreid besproken, waarna besloten werd om het project al of niet op te nemen in de verdere selectieprocedure. Vervolgens werden de projecten met meerdere stemmen uitgebreid besproken. Uiteindelijk is de jury gekomen tot een selectie van tien favoriete projecten die aanspraak konden maken op een nominatie voor de Houtarchitectuurprijs 2012. Hier vielen na uitgebreide discussie vier projecten af, en werden zes projecten genomineerd. Na rijp beraad koos de jury hieruit uiteindelijk drie prijswinnaars, die elk op hun eigen manier boven de andere inzendingen uitstegen.

De winnaars zijn op 28 november 2012, tijdens het Nationaal Houtdag in de Nieuwe Kerk te Den Haag, bekendgemaakt en gehuldigd.

Eerste prijs
Nieuwbouw Nederlands Instituut voor Ecologie (NIOO-KNAW)
Wageningen

Claus en Kaan Architecten te Amsterdam

De nieuwbouw van het Instituut NIOO-KNAW, dat onderdeel is van de Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen, is gelegen in het buitengebied van Wageningen. Het hoofdgebouw bestaat uit drie delen: aan de voorkant zitten de laboratoria, verscholen achter een bijna geheel glazen gevel die is voorzien van een horizontale houten luifel. In het hart van het gebouw bevinden zich (opslag)ruimtes en aan de achterkant zitten de kantoren met een geheel gesloten houten gevel.

Achter het hoofdgebouw bevinden zich nog zes bijgebouwen. Zes doosjes met een identieke houten betimmering zorgen van afstand voor een strak beeld, eenmaal binnen blijken ze stuk voor stuk een heel eigen karakter te hebben, afgestemd op de gebruiksfunctie.

Een innovatief energetisch concept, gebaseerd op het gedachtegoed van cradle to cradle, heeft bijgedragen aan de ambitie van de opdrachtgever het duurzaamste kantoor/laboratorium van Nederland te realiseren. In het gebouw zijn nieuwe technieken op het gebied van energieopwekking, duurzaam energiegebruik, materiaalkeuze en CO₂-uitstoot verwerkt. Het compacte gebouw, waarin laboratoria, kantoren en kassen/vijvers op korte afstand naast elkaar liggen, is een rationele vertaling van het programma. Die aanpak genereerde bovendien een overmaat aan ruimte die voor het misschien belangrijkste speerpunt van het gebouw staat: de informele ontmoeting. Vides zorgen voor open verbindingen tussen de verdiepingen, licht en lucht. Pleintjes, doorgangen en de ruime opzet van de gemeenschappelijke functies als kantine en colloquium bevorderen een ontspannen en inspirerend werkklimaat.

De jury: Wij zijn onder de indruk van de sculpturale waarde en sterke expressiviteit van het ontwerp. Het complex van hoofd- en bijgebouwen schikt zich in een strak lijnenspel, maar smelt desondanks moeiteloos samen met z'n omgeving door een uiterst geraffineerde inzet van hout. De western red cedar kozijnen en houten luifels omarmen op subtiële wijze de transparantie van de glaspartijen.

Het langgerekte, horizontale volume van het hoofdgebouw wordt in het midden lichtvoetig in toom gehouden door een strak vormgegeven houten dakopbouw van milieuvriendelijk behandeld naaldhout. Het siert verder de gevels en is niet alleen het gezicht maar ook de ziel van de bijgebouwen. De toegang in de vorm van een strak houten dek nodigt de bezoeker naar de entree, als over een indrukwekkende natuurlijke loper. Eenmaal binnen geeft hout aan het verder strakke interieur speelse warmte. De integrale, multidisciplinaire aanpak van het ontwikkelings- en bouwproces tussen opdrachtgever, ontwerper, ingenieursbureau en bouwer is niet gekunsteld, maar oprecht een voorbeeld voor andere partijen waar het gaat om de zoektocht naar een optimum tussen energie- en materiaalgebruik enerzijds en constructieve en functionele eisen anderzijds. Hout is in dit ontwerp de vereenzelving van de duurzaamheid die dit gebouw in al zijn elementen ademt, zonder ook maar enige concessie te doen aan de esthetische kwaliteit. Dit alles heeft volgens de jury geleid tot een nieuw pronkstuk in de Dutch Design-traditie waarbij hout de kroon is op uitzonderlijke, hoogstaande architectuur. Chapeau!

Tweede prijs

Kaap Skil, museum van jutters en zeelui

Oudeschild, Texel

Mecanoo architecten te Delft

Het nieuwe entreegebouw Kaap Skil, museum van jutters en zeelui, ontworpen door Mecanoo architecten, is het eenentwintigste slotstuk van een groeimuseum op Texel met een onstuimige geschiedenis die begon in 1980. Het heeft vier aaneengeschakelde, speelse puntaken die opgaan in het ritme van de omringende dorpse daken die vanaf de zee als golven boven de dijk lijken uit te steken.

De houten gevel illustreert de eeuwenoude Texelse traditie van hergebruik, de verticale lamellen zijn gemaakt van verzaagde azobé damwanden uit het Noord-Hollands Kanaal en krijgen zo, net als de aangespoelde collectiestukken van het museum, een tweede leven. Glazen gevels achter de houten lamellen bieden toeristen op straat een uitnodigend zicht op het museumterrein en laten tegelijkertijd de bezoekers van het museumcafé de prachtige luchten en het beroemde Hollandse licht beleven. Binnen in het gebouw ontstaat er door het lamellenpatroon een strak lijnenspel van daglicht en mooie schaduwen dat het museum een licht en tegelijkertijd beschut karakter geeft. Pronkstuk van het museum, tentoongesteld in het fonkelnieuwe entreegebouw, is een achttien meter lange en vier meter brede maquette van de Reede van Texel, die tot in detail het indrukwekkende schouwspel van de honderden VOC-schepen voor de kust van Texel laat zien. De begane grond is ingericht voor entree, winkel en restaurant. In het souterrain worden bezoekers via projecties, animaties en gebalanceerde verlichting door de Reede van Texel geleid, waardoor de intieme ruimte geheimen lijkt te verbergen. Op de eerste verdieping bepaalt het binnenvallende Hollandse licht de belichting van de collectiestukken, afkomstig van scheepswrakken uit de Noordzee en de Waddenzee. Verplaatsbare, glazen vitrines laten door hun transparantie de voorwerpen haast zweven door de ruimte.

Jury: Pure poëzie in hout. De contouren van dit stoere eigentijdse ontwerp, schikken zich naadloos in het karakteristieke waddenlandschap. De transparantie van de gevel lijkt het woeste wolken spel boven het museum te absorberen. Zon, wind, water. Elke minuut tussen dag en nacht verraadt de houten gevel een ander patroon, ademt een ander gevoel, een andere intensiteit.

Het is de mysterieuze omhulling van een andersoortige massa die de blik van de omstander gevangen houdt. Mecanoo architecten brengt in Kaap Skil hout van ruim 40 jaar trouwe dienst opnieuw tot leven en onthult opnieuw z'n innerlijke schoonheid: sterk, stoer, warm, natuurlijk, duurzaam. Dit is een gebouwoontwerp met een gelaagdheid in gevel, die gevelbekledingen overstijgt. Een architectonisch icoon.

Derde prijs
Bibliotheek Boekenberg
Spijkenisse
MVRDV te Rotterdam

Deze nieuwe bibliotheek met een totale oppervlakte van 3.600 m² (excl. parkeergarage) is gelegen in het centrum van Spijkenisse, op de hoek van een belangrijke doorgangsweg, het centrale marktplein en het tegenoverliggende kerkgebouw. In aanvulling op de boekencollectie en de leesruimtes biedt de bibliotheek plaats aan een commercieel programma, kantoren, een auditorium, vergaderkamers en een tentoonstellingsruimte. Het uiterlijk van de bibliotheek verwijst, zowel in vorm als materialisatie, naar een traditionele Hollandse boerderij - een herinnering aan het agrarische verleden van Spijkenisse, dat over de decennia verworpen is tot een voorstad van Rotterdam.

De bibliotheek is ontworpen om het lezen te promoten. Door de verschillende programmaonderdelen als kantoren, vergaderruimtes en auditorium verticaal te stapelen, ontstaan er brede terrassen van verschillende grootte waarop de boekenkasten zijn gepositioneerd; samen vormt dit een imposante boekenberg. De terrassen zijn door trappen met elkaar verbonden en vormen een doorgaande route om de berg heen naar de top, waarvandaan een panoramisch uitzicht over Spijkenisse wordt geboden.

De Boekenberg wordt overkapt door een glazen stolp, waardoor het gevoel ontstaat van een bibliotheek in de openlucht. De stolp is een eenvoudig membraam, een bijna onzichtbare envelop die de scherpe kanten van het gebouw afzwakt. De stolp is ook een klimaatgecontroleerde openbare ruimte. Zonneschermen (zoals ook gebruikt in kassen) en ventilatie zorgen in de zomer voor een aangenaam binnenklimaat. Om het klimaat in de winter te reguleren zijn er vloerverwarming, individuele verwarmingselementen en dubbele beglazing. Het klimaatsysteem is een zorgvuldig uitgebalanceerde verzameling van duurzame elementen, die samen een vernieuwend, zeer duurzaam systeem vormen.

Jury: De Boekenberg is een heroriëntatie van de klassieke typologische vorm. Het ontwerp is haast een krachtige overdrijving van de traditionele boerderij. Het glazen dak wordt gedragen door een houten draagconstructie, waarvan de enorme, goed gedetailleerde spanten zich ritmisch herhalen. De houtconstructie bepaalt in hoge mate het architectonische beeld, evenals baksteen dat van buiten naar binnen doorloopt en zich verspreidt over vloeren, trappen, terrassen, wanden, plafonds en deuren. Van de sterkte-eigenschappen van de houten spanten is optimaal gebruik gemaakt. De brede lamellen vormen, bij schuin aanzicht, een gesloten massa. De tactiliteit ervan zet zich duidelijk af tegen de materialisatie van de gebouwen in de omgeving. Ondanks de extreme uitvergroting ontstaat een sympathiek gebouw met een grote mate van transparantie en tegelijkertijd openheid en toegankelijkheid. Een andere materiaalkeuze dan hout zou het gebouw zijn warmte en uitnodigende karakter hebben doen verliezen.

Naast het ontwerp is er veel aandacht besteed aan de detaillering en integrale inzet van hout. Het levert door CO₂-vastlegging en warmtewering een belangrijke bijdrage aan de duurzaamheid van dit ontwerp. Het geheel resulteert in voorbeeldig houtgebruik getuigende van durf en pure Hollandse tegendraadsheid, die navolging behoeft.

Overige nominaties

Hotel Eb en Vloed, Landgoed de Horst Driebergen

OTH Architecten bv te Amsterdam

Op Landgoed de Horst in Driebergen heeft OTH voor 'De Baak', een opleidingscentrum voor management, een masterplan ontworpen voor de nieuwbouw van vier paviljoens. Het totale plan behelst meerdere paviljoens met verschillende functies op een historisch open veld. Op de randen van open veld en bos liggen het kantoor-/leerpaviljoen en de twee gastenverblijven 'Eb' en 'Vloed'. Midden op het veld, tussen de andere paviljoens, is een half verdiept theater gesitueerd. Ieder gebouw heeft een eigen materiaal meegekregen: cortenstaal voor het kantoor-/leerpaviljoen, beton voor het theater en hout voor de hotelgebouwen. Vanaf de nieuwe toegangsweg ervaart de bezoeker de beleving van de afwisseling van landschap en gebouwen.

Het parkeren is verlegd van het open veld naar het bos, zodat de auto's aan het zicht worden onttrokken. Met de nieuwe paviljoens is op het landgoed de historische driedeling tussen park, open weide en bos benadrukt. Vooral de twee langgerekte, volledig in hout uitgevoerde hotelgebouwen spelen hierin een belangrijke rol. Door ze precies op de grens tussen bos en open grasland te leggen, als vingers van een hand die het bos in steken, vormen ze de intermediair tussen beide sferen. De twee verdiepingen hoge gebouwen in hsb zijn op houten poten geplaatst, zodat het glooiende graslandschap eronder door blijft lopen. De gebouwen, in een V-vorm ten opzichte van elkaar geplaatst, bevatten elk 20 kamers. De galerijzijde (binnenzijde van de V-vorm) is vrij gesloten en geeft privacy aan de gasten. Aan de andere zijde (buitenzijde van de V-vorm) openen de verblijfsruimten zich via grote vensters naar het landschap. Precies op de overgang tussen grasland en bos zijn de logeerruimten ook aan de galerijzijde voorzien van grote raampartijen, waardoor de overgang bos en landschap ook door de kamers heen zichtbaar is. De kamer zelf is een ingetogen ruimte, die naar één kant volledig naar de bosrand geopend is. De houten spanten van de hoofdconstructie kaderen de ruimte in en zijn een beeldbepalend element. In een los meubel zijn alle benodigde voorzieningen (natte cel, toilet, kast) opgenomen.

Jury: Opdrachtgever en architect bewijzen met Eb en Vloed onomstotelijk dat bouwen in hout garant staat voor hoogwaardige, intelligente architectuur met veel kwaliteit, gerealiseerd binnen een relatief beperkt budget, waarin ook toekomstige flexibiliteit is verdisconteerd. Het ontwerp van dit hotel is zuiver, volledig uitgevoerd in hout, waarin de materiaaleigenschappen optimaal zijn samengesmolten tot een constructieve eenheid. Het hotel ademt Zwitserse kwaliteit en precisie. De langgerekte eenheden die hotelkamers omvatten, zweven als twee vingers op de scheidslijn tussen bos en weide, met de gekozen materialisatie als logische conclusie, in schril contrast met die van omliggende gebouwen. De landschappelijke inbedding krijgt transparantie door de lichte bouwvolumes op te tillen met vuren kolommen.

Er is veel aandacht voor duurzaamheid en comfort; de gelamineerd lariks spanten zijn in het interieur niet aan het zicht onttrokken, waardoor een leefbare, gemoedelijke sfeer ontstaat. De raampartijen zijn naar buiten geopend om het boslandschap als een schilderij te omkaderen. Door de slimme, consciëntieuze detaillering van houten cassettevloeren en houtskeletbouwwanden vormen de kamers een oase van rust. De robuuste, maar strakke onderhoudsarme gevelbekleding in ceder, is voorbeeldig gedetailleerd en vormt samen met het interieur een innige verbinding, alsook de houten galerijen. Dit schoolvoorbeeld van maatschappelijk ondernemen en investeren verdient grootschalige navolging.

Duurzaam kerkje Mennorode te Elspeet

FARO Architecten te Lisserbroek

Oprichting was het ontwerpen van een kerk volgens de traditionele doopsgezinde principes met duurzaamheid hoog in het vaandel, de mens centraal en ruimte voor ontmoeting. Het gebouw bestaat uit één grote kenmerkende ruimte waarin stevige vuren spanten de sfeer bepalen. De schuurachtige kerk heeft een modern jasje gekregen, doordat het halverwege een verbreding heeft. Zo gaat de smallere ingang over in een ruime kerkzaal met een glazen achterwand. Een knik in het dak en in de gevel accentueren de overgang. Extra toevoeging is een buitenkerk, waar bij mooi weer in de open lucht gekerkt kan worden. Het nieuwe kerkje wordt gebruikt voor vieringen en andere functies die met kerkelijk gebruik te maken hebben. Gastvrijheid is een belangrijke notie. Het godshuis is de hele dag open en iedereen die dat wil kan er binnenlopen. Er is een stiltehoek voor bezinning, rust en meditatie.

Jury: Het kerkje van Mennorode is ruw en aards van karakter. Het ontwerp imponeert in eerste instantie niet en doet denken aan een schapenstal of traditioneel Oost-Europese architectuur. Beter aanschouwd ontvouwt zich echter binnen de grove textuur van de buitenschil een fijn lijnenspel en een nauwgezette detaillering, waar alles is weggelaten wat overbodig is. Elke hoek, elke verbinding is nauwgezet doordacht. De besloten binnenruimte wordt geopend door een genereuze raampartij, die iedereen naar binnen nodigt. Eenmaal binnen komt men in een haast moderne oase van rust, slechts hoog doorsneden door een ritmisch spel van slanke houten spanten.

Het ontwerp is niet specifiek ontstaan vanuit de vorm, niet vanuit de functie, de kosten of andere belangrijke punten van eis, zo lijkt het. Het is volledig ontsproten aan de gedachte aan hout, waarbij alle andere zaken als vanzelfsprekend volgen.

Mosesbrug, Fort de Roovere Halsteren

RO&AD Architecten te Bergen op Zoom

De West-Brabantse Waterlinie is een verdedigingslinie van een reeks forten en steden met een inundatiegebied in het zuidwesten van Nederland. De linie stamt uit de 17de eeuw, maar is in de 19de eeuw aan zijn lot overgelaten. Bij het herstellen van de linie was er voor de toegankelijkheid een brug nodig over de gracht van een van de forten, Fort de Roovere. Dit fort krijgt een recreatieve functie met wandel- en fietsroutes. Maar het is oneigenlijk een brug te maken over een gracht van een verdedigingswerk, zeker als die brug ook nog eens komt te liggen aan de kant vanwaar de vijand werd verwacht. Daarom is een houten brug gemaakt die je niet ziet.

Jury: Volledig aan het verre oog onttrokken, opgeslokt door wal, water en verdedigingswerk ontwaar je langzaam een onzichtbare brug. Een fijn lijnenspel, getekend in hout, doorkruist scherp de waterlijn. Fatamorganistisch schetsen onze hersenen onbedoeld evenwel een brug boven de waterlijn. Eenmaal dichterbij eindigt dit bedrog en wordt het oog gefascineerd getrokken door de constructief toegepaste hardhouten treden, de trap af, naar de brug dóór het water. De damwandachtige wanden, uitgevoerd in gemodificeerd naaldhout, scheiden de watermassa moeiteloos tot een veilige doorwaadbare plaats en bekrachtigen de natuurlijke band tussen hout en toepassing. De materiaalkeuze volgt logischerwijs uit de historische context, maar de ontwerpers laten uiteindelijk moderne Hollandse architectuur samensmelten met moderne Nederlandse houttechnologie tot een uniek ontwerp in hout.

Oeuvreprijs

Prof.ir. Hans Ruijsenaars, Hans Ruijsenaars Architecten Amsterdam

Hans Ruijsenaars, architect en oprichter van Hans Ruijsenaars Architecten, heeft zichzelf met een grote hoeveelheid projecten in de geschiedenis geplaatst. Zijn ontwerpen laten onmiskenbaar de zoektocht zien naar de veelzijdigheid en toepassingsmogelijkheden van hout in de gebouwde omgeving, met prachtige resultaten als uitkomst. Spraakmakend waren Stadserf (theater, bibliotheek, stadhuis) te Schiedam en de faculteit Rechten van de Universiteit van Leiden. Ook dit jaar stuurde hij weer vier zeer houtrijke projecten in voor de Houtprijs (categorieën architectuur en innovatie) ter inspiratie van vakgenoten, opdrachtgevers en gebruikers. Voor de architectuurprijs waren dit de Bibliotheek te IJsselstein, de Internationale school voor wijsbegeerte te Leusden en niet te vergeten zijn eigen atelierwoning te Baarn, alle met duidelijk herkenbare handtekening. De door hem opgedane kennis zette hij actief in om hout die positie te geven die het verdient; onder meer als hoogleraar Architectonisch ontwerpen aan de Technische Universiteit Eindhoven, als (gast)docent, stadbouwmeester en, hoe kan het ook anders, als jurylid (2001, 2003) én voorzitter van de Houtarchitectuurprijs (2010).

Was het in de jaren 1970 voor architecten *not done* om hout te gebruiken, Ruijsenaars bewees keer op keer het tegendeel met zijn subtiele, maar prominente houtgebruik, juist op die plaatsen waar de eigenschappen van hout de zeggingskracht van zijn ontwerpen versterkte. Ruijsenaars heeft door zijn durf, inspirerende ontwerpen en vasthoudend geloof in de kracht van hout een belangrijke en decennialange bijdrage geleverd aan de acceptatie van hout als volwaardig bouw materiaal. Daarom hebben de jury en de initiatiefnemers gemeend Hans Ruijsenaars te moeten eren met de allereerste oeuvreprijs van de Houtprijs.

Nawoord

De jury was zeer tevreden met het aantal, de diversiteit en het niveau van de inzendingen. Er kan gesproken worden van hoogstaande architectuur in hout. SuperDutch heeft de taal van het hout nu ontdekt. Grote bureaus kiezen samen met opdrachtgevers voor hout. Investeerders zien kansen in hoogwaardige houtbouw. Duurzaamheid biedt oneindige mogelijkheden en vindt een verscheidenheid in vertaling, onder meer in het gebruik van lokaal gewonnen materialen, passend bij het Nederlandse polderen. Graag had de jury meer innovatieve ontwerpen en ideeën gezien, omdat dit in deze economisch slechte tijden juist essentieel is. Hout heeft hiervoor uitstekende kwaliteiten, zo blijkt uit de inzendingen. Volgens de jury was de jurering van de inzendingen voor de architectuurprijzen een feest van ontdekkingen.

Almere, 28 november 2012

Namens de jury Houtarchitectuurprijs 2012,

Eric D. de Munck,
secretaris